

formation. Sproget er vor moders stemme, som vi synger med Grundtvig, eller som Poul Henningsen har formuleret det: For mig er sprogets klang min moders stemme, kort og klart som hammerslag med venligt sving.

Kan man lovgive om noget så intimt, så følelsesladet, så privat, og kan staten overhovedet lade være? Hvis ikke, hvordan undgår vi så, at magthaverne misbruger deres magt til at korsetere sproget og bruge det i deres egen tjeneste, f.eks. til at skille fårene fra bukkene, til at dele befolkningen op i dem og os, i de, der taler og skriver et korrekt dansk, og så alle de andre?

Aldrig har der måske været lovgivet mere om det danske sprog end i denne regerings tid. Sprogkravene er gang på gang blevet strammet for dem, der ønsker at få en permanent opholdstilladelse. Det samme gælder reglerne for at få dansk indfødsret. Ja, nu er det sådan, at mennesker, der ikke kan lære at tale et fuldt udfoldet dansk, f.eks. fordi de er torturofre, aldrig kan blive danske statsborgere. Det vil sige, at de aldrig kan komme til at nyde en borgers fulde rettigheder. Børn, hvis forældre ikke taler dansk, tvinges i børnehave, og for alle børn laves der nu læreplaner helt ned til 3-års-alderen med fokus på sproget.

Regeringen og Dansk Folkeparti har virkelig lovgivet om sproget og på en måde, som langt overskrider den grænse, der i et demokrati bør være for, hvad der er privat. Der er ikke længere grænser for politik. Det er en farlig og yderst beklagelig udvikling. Det er Danmarks sammenhængskraft, som er på spil. Dansk Folkeparti ønsker nu at forstærke den udvikling. Sproget skal bruges til at splitte, ikke samle Danmark.

Borgere, der bor i Danmark, men som ikke taler godt dansk, må ikke længere få tolkebistand betalt af det offentlige. Jamen hvad skal det nytte, hvis målet ikke netop er at forvandle sproget til et sværd? Sprogpolitikken er for Dansk Folkeparti en del af kulturkampen for det nationalistiske Danmark.

For Det Radikale Venstre er sproget kulturens ypperste udtryk. Derfor skal vi selvfølgelig skabe de bedst tænkelige rammer for, at vi fortsat er i stand til at tale dansk inden for alle livets og samfundets områder. Vi skal også om 20 år kunne lave en encyklopædi på dansk. Det kræver først og fremmest en håndfast indsats på uddannelses- og forskningsområdet, hvor domænetabet er en realitet.

Det Radikale Venstre opfordrer på det kraftigste til, at der lovgives, således at universiteterne

og uddannelserne forpligtes til at udvikle et fagsprog på dansk, og at der vel at mærke afsættes de nødvendige ressourcer til det. Hvordan det så skal ske, må være op til den enkelte institution.

Vi betragter ikke engelsk som en trussel mod det danske sprog. Vi betragter manglende opmærksomhed på udviklingen af det danske sprog som et problem. Styrkelse af alle borgers modersmål er en væsentlig forudsætning for at få et mere kulturelt mangfoldigt og et mere sproglyndigt Danmark.

Kl. 15.35

Vi ønsker også at styrke engelsk på alle niveauer, således at det f.eks. bliver muligt at få en officiel skrivelse på engelsk eller at henvende sig til en offentlig myndighed på engelsk. Danskerne skal være tosprogede, helst mangesprogede.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg må jo ærligt indrømme, at jeg synes, at det er et knæfald for mange ting, at Det Radikale Venstre åbenbart ikke mener, at vores sprog er så vigtigt for os alle sammen, at det er hævet over en partipolitisk diskussion.

Jeg har et spørgsmål til fru Elsebeth Gerner Nielsen, for jeg er faktisk lidt i tvivl om, hvad det er, Det Radikale Venstre vil, for da der var en debat i Folketinget i 2003, ville Det Radikale Venstre med deres syvpunktsplan bl.a. sætte diskussionen om mayonnaise til diskussion, altså at danskerne hver især måtte skrive og stave tingene på alle mulige forskellige måder. Sidste år i august var det så sådan, at Det Radikale Venstre ønskede, at engelsk skulle gøres til officielt andetsprog i Danmark, nu skulle vi alle sammen bruge engelsk som officielt sprog. Har Det Radikale Venstre overhovedet en sprogpolitik?

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Ja. Vi har lige lagt et revideret forslag til en sprogpolitik frem med udgangspunkt i den debat, der har været i de senere år, og med udgangspunkt i de mangler, der jo helt klart er i den sprogpolitik, der føres i øjeblikket.

Jeg må sige, at vi er meget tilfredse med den sprogpoltiske redegørelse, som kulturministeren kom med for nogle år siden, og som ligger i forlængelse af den debat, som den tidligere regering var med til at sætte i gang om sprogpolitik. Det, der er ærgerligt, er, at regeringen ikke har